

Els propietaris forestals reclamen que es reguli l'accés als boscos privats i que es consensuï amb el territori

written by Redacció Unilateral | 18 de novembre de 2020

El cas d'una propietària forestal de Ripoll condemnada a pagar 480 euros de multa per desobediència a l'autoritat arran d'un enfrontament amb un boletaire ha reobert un debat que fa temps que preocupa els propietaris forestals. Un tema que ara, amb la covid-19, s'ha agreujat amb l'increment de gent que accedeix al bosc sense respectar els costums i usos del món rural. Els visitants també aprofiten per extreure els fruits que se'n generen. Bolets, pinyes, llentiscle o llenya són només alguns exemples de tota una economia submergida en uns boscos privats, però que, per tradició, mai han estat tancats al públic. Els propietaris demanen més pedagogia, una regulació consensuada amb el territori i més ajuts per al manteniment de finques.

Josep Rius és propietari forestal i també responsable de boscos d'Unió de Pagesos. Fa pocs dies, a la seva finca, a Castellfollit del Boix (Bages), es va trobar un home que li robava part de la llenya que havia fet per passar l'hivern. Quan li va cridar l'atenció, l'home li va respondre que no tenia el bosc tancat i que, per tant, allò era de tothom.

Aquest és només un exemple d'una situació que, segons asseguren, cada cop és més freqüent. El problema, segons Rius, és que hi ha gent que entra a les finques sense respectar-les, sense demanar permís i, en algunes ocasions, fins i tot, encarant-se als propietaris. Per això, el responsable de

bosc d'UP es mostra partidari d'una regulació i, sobretot, insisteix en la necessitat de fer pedagogia. "El bosc sembla casa de tots, però no ho és, és casa d'un particular. No pot ser que llencin llaunes i deixalles. Darrere hi ha un gran esforç d'algú per mantenir-ho" en condicions, explica.

Tancar accessos i camins és una opció que, fins fa poc, veia amb mals ulls. "De fet, venia gent de la ciutat i ens costava entendre aquells propietaris que ho feien (tancar accessos). Però ara, malauradament, els hi haurem de donar la raó, i això sap molt greu", lamenta.

El problema de fons, assegura, "és que, del bosc, en gaudeix tothom, però al final qui paga és un (el propietari) i el retorn és poc". Denuncia que els ajuts per part de l'administració són gairebé nuls i no pot ser que el bosc sigui un "campi qui pugui".

Reclamen normes consensuades amb el territori

Des de l'Associació de Propietaris de Finques Rústiques de la Vall de Camprodon comparteixen aquest malestar. Segons el seu president, Josep Maria Pujol-Galceran, la covid-19 ha augmentat la freqüentació de persones al bosc que desconeixen els usos i costums del món rural. Assegura que aquests mesos s'han viscut situacions que han "fet vessar el got".

Trencaments de filats, danys en finques, col·lapses en vies i punts d'accés a habitatges i acumulació de brossa són alguns dels greuges que denuncien. "Entenc que la senyora de Ripoll arribés al límit", afirma i alerta que l'administració ha de prendre-hi partit per aturar-ho.

"Ens preocupa i ens indigna perquè, arribats a aquest punt, es veu que estem fent molt malament les coses en aquest país" i que "les lleis i costums han canviat", remarca. Reclama que totes les parts s'asseguin de forma urgent i, juntament amb la Generalitat, es consensuïn unes actuacions.

Més pedagogia i respecte

Recorda que ja fa un temps es va parlar del carnet del boletaire al Ripollès i de fer pagar per collir bolets però creu que cal seguir explorant noves fórmules. També defensa que cal fer molta pedagogia. “Primer cal entendre el món rural, és molt diferent a l’urbà” i cal ensenyar aspectes que poden semblar elementals però que no es compleixen, com ara que si et trobes un filat tancat, s’ha de deixar tancat en cas de passar-hi.

Per últim, espera no haver d’arribar a l’extrem de tancar totes les propietats perquè seria una pèrdua per al territori. “Soc més partidari d’obrir la ment” de les persones, diu. Des del seu punt de vista, es poden compartir els fruits del bosc sempre que es faci des del respecte (es pot arribar a un acord amb el propietari per exemple si algú necessita llenya) i complint amb els costums del món rural.